

21 Νοεμβρίου 2017

Φιλίππων Στέφανος: «Ήλθα για να είμαι μαζί με τον κλήρο και τον λαό της Εκκλησίας μας»

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Σεπτὲ Προκαθήμενε καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Κύριε μοι, κύριε ΙΕΡΩΝΥΜΕ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης Κύριε μοι, Κύριε ΑΝ-ΘΙΜΕ, Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κων-σταν-τι-νου-πόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Τριπόλεως καὶ πάσης Λιβύης κ. ΘΕΟ---ΦΥΛΑΚΤΕ,

ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καὶ Πατρι-άρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. ΠΑΝ-ΤΕΛΕΗ--ΜΟΝ, τοπο-τη-ρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπό-λεως & Θά-σου,

Σεβασμιώτατοι & Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Τίμιο Πρεσβυτέριο, Χριστοῦ Διακονία, Ὁσιολογιώτατοι Μοναχοὶ & Μο-ναχαί,

Ἀξιότιμοι κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Βουλευταί, Κύριοι Περιφε-ρειάρ-χαι, Κύριε Ἀντιπεριφερειάρχᾳ, Κυρία Δήμαρχε, Κύριοι Δήμαρ-χοι, Κύ-ριοι Πρόεδροι τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, Στρατηγοὶ τοῦ Στρα--τοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Πυροσβεστικῆς, Κύριε Λιμενάρχα, Κύ-ριοι Δικαστικοί, Κύριοι Ἐκπαιδευτικοί, Κύριοι Πρόεδροι τῶν το-πι-κῶν Φορέων καὶ Ὄργανώσεων, Ἄρχοντες καὶ Ἀρχόμενοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου,

Λαὲ τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε, νέοι καὶ νέες καὶ ἀγαπημένα μας παι-διά, τῆς εὐλογημένης τοπικῆς μας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,

«Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἓν τῶν σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄν-θρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν. ἴδου ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφ-ελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ»[1].

Τὸ ἄκτιστο Φῶς τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο πλούσια καὶ χαρισματι-κὰ προσφέρεται ὡς δωρεὰ ἐκ τοῦ ἐπουρανίου θυσιαστηρίου τῆς δό-ξης αὐτοῦ πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μακαρίως ἠγάπησαν τὸν Θεόν, ἐμ-φανίσθηκε κατὰ τρόπο μεγαλοδύναμο καὶ ἐξηφάνισε τὴν ἀνομία καὶ συνεχώρησε τότε τὴν ἀμαρτία τοῦ μεγάλου, ἐνδόξου καὶ ἁγίου Προ-φή--του Ἡσαΐου, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸν ἀνέδειξε χαρισματικὰ καὶ ἁγιασμένα ἀρχηγὸ καὶ διδάσκαλο, προφήτη καὶ ὁδηγὸ τοῦ λαοῦ του, ἐνὸς λαοῦ «πορευομένου τότε μὲ χεῖλη ἀκάθαρτα καὶ μέσα στὸ σκό-τος, καὶ κα-τοικοῦντος στὴ χώρα καὶ στὴ σκιά τοῦ θανάτου»[2].

Αὐτὰ τὰ συγκλονιστικὰ λόγια τῆς ἁγίας Γραφῆς ἐλέγχουν τὴν συν-είδησή μου, αὐτὴ τὴν ὥρα πὸ εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας, διότι προ-φανῶς ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία μου καὶ ἡ ὄλη ἀναξιότητά μου προσ-κρούει στὸ μέγεθος τῆς ἀπείρου ἁγιότητος τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀπείρου εὐ-σπλαγχνίας του καὶ τῆς ἀγάπης του, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐλογημένο ἔλεός του, τὸ ὁποῖο διὰ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας, καὶ μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Συν-όδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἀ-γαθὴ καὶ σοφὴ προεδρία Σας, Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, μὲ ἀνέδειξε Ἐπίσκοπο

καὶ Μητροπολίτη τῆς ἐνδόξου ταύτης ἀποστολι-κῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Θα-σου, τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἑλληνικωτάτη Μακε-δονία μας, στὴν Ἑλλάδα μας, καὶ στὸ εὐρωπαϊκὸ ἔδαφος.

Οἱ ἰδιοὶ μου, λοιπὸν ἀδύναμοι καὶ ἐλλιπεῖς λόγοι, ποὺ προέρχον-ται ἀπὸ τὴν ταπεινότητά μου, δὲν εἶναι δυνατοὶ καὶ ἱκανοὶ γιὰ νὰ συμ-περιλάβουν τὸ μέγεθος, τὸ πνευματικὸ πλήθος, καὶ τὴν τεραστία ποιμαντικὴ εὐθύνη, ποὺ σήμερα ἀναλαμβάνω ἐνώπιόν Σας ὡς Ἐπί-σκο-πος καὶ Ποιμενάρχης τῆς ἡγιασμένης τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ἴ-σως ὅμως μποροῦν νὰ ἐκφράσουν καὶ νὰ παρουσιάσουν πρῶτα σὲ ἐ-μένα καὶ μετὰ σὲ ὅλους σᾶς τὴν μεγάλη εὐλογία, τὴν ὁποία μᾶς ἐχά-ρισε ἡ ἀγία μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μὲ τὴν ἄκτιστη Χάρη καὶ τὴν Κοι-νωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος γιὰ νὰ ὀδηγηθοῦμε ὅλοι, ὡς Ὁρθό-δοξοι Ἕλληνες Χριστιανοί, στὴν ἀγιότητα, στὴν προσευχή, στὴν με-τάνοια, στὴν συμμετοχὴ μας στὰ ἡγιασμένα Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν διόρθωση τῆς πληγωμένης ζωῆς μας, στὴν ἐνότητα καὶ συναντίληψη, στὴν ταπείνωση, στὴν χριστιανι-κὴ ἀλληλεγγύη, στὴν ἀλληλοβοήθεια, στὴν συμπράσταση πρὸς τὸν πάσχοντα ἀσθενῆ καὶ ἀδικούμενο ἀδελφὸ μας, στὴν στήριξη τοῦ γή-ρατος, τῆς οἰκογενείας, τῆς φιλίας, τῆς νεότητος ποὺ πάλλεται ἀπὸ τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν ζωὴ.

Μέσα σὲ ἓνα σύγχρονο κόσμο ποὺ βασανίζεται ἀπὸ τὴν μοναξιά, τὴν ἀνασφάλεια καὶ τὴν ἀναζήτησι τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο, ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐγώ, μὲ μεγάλη μου χαρὰ τὰ λόγια ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Παύ-λου πρὸς τοὺς προγόνους μας Φιλιππησίους : «Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸ μου κάθε φορὰ ποὺ σᾶς ἐνθυμοῦμαι. πάντοτε, σὲ κάθε προσευχή μου, μὲ χαρὰ προσεύχομαι γιὰ ὅλους σᾶς καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν συμμετοχὴ σας στὸ εὐαγγέλιο ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἕως σήμε-ρα. Ἔχω τὴν πεποίθησι ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ ἄρχισε αὐτὸ τὸ ἀγαθὸ ἔργο σὲ σᾶς, θὰ τὸ ὀλοκληρώσῃ ἕως τὴν ἡμέρα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χρι-στοῦ. Αὐτὴ ἡ σκέψη μου γιὰ ὅλους σᾶς εἶναι δικαιολογημένη, ἀφοῦ σᾶς ἔχω μέσα στὴν καρδιά μου. Γιατὶ ὅλοι σεῖς μετέχετε στὴ χάρι ποὺ μοῦ ἐδόθηκε, τόσο τώρα ποὺ εἶμαι φυλακισμένος, ὅσο καὶ ὅταν ἐλεύθερος μὲ τὸ κήρυγμά μου ὑπερασπίζομαι καὶ βεβαιώνω τὴν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου. Μάρτυρας μου εἶναι ὁ Θεὸς γιὰ τὸ πό-σο σᾶς λαχταρῶ ὅλους σᾶς μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ προσ-ευχή μου εἶναι αὐτὴ : Νὰ μεγαλῶνῃ ἡ ἀγάπη σας ὅλο καὶ πε-ρισσό-τερο καὶ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἀληθινὴ γνώσι καὶ σωστὴ κρίσι, γιὰ νὰ διακρίνετε τί εἶναι καλὸ γιὰ σᾶς. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ εἴσθε καθαροὶ καὶ χωρὶς κατηγορία τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μᾶς κρίνει ὁ Χρι-στός, πλούσιοι σὲ καλὰ ἔργα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν πίστι στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ γιὰ νὰ δοξάζεται καὶ νὰ ὑμνῆται ὁ Θεός»[3].

Προηγουμένως προσεκυνήσαμε όλοι, εκεί κάτω, στο βήμα του άγιου Παύλου, και αίσθανθήκαμε και έβιώσαμε την μεγάλη εύγνωμοσύνη και συγκίνηση για το μεγάλο δώρο το όποιο μάς έχει προσφέρει, έβα-δίσαμε στα ίχνη των ποδών του και ήκούσαμε νοερώς τους παρα-πάνω λόγους του. Έκείνος, ο πρώτος μετά τον Ένα, μάς άνέμενε και μάς ύποδέχθηκε με το μεγαλείο και την άνδρεία της ψυχής του, με το ύψος του άποστολικού του αξιώματος και το μέγεθος της αγιότητας και του σεπτού μαρτυρίου του, το όποιο υπέστη χάριν της αγάπης του Θεού και των ανθρώπων σε εκείνες τις πολυ δύσκολες έποχές για όλόκληρο τον κόσμο που «ήταν παγωμένη ή αγάπη των πολλών»[4] και όπου ένω «ή άμαρτία έφάνη με το άληθινό τρομακτικό της μέγεθος, ή χάρη του Θεού την υπερεκάλυψε υπερβαλλόντως»[5], όπως γράφει ο ίδιος στην προς Έρωμαίους έπιστολή του. Και τώρα όλοι μας, εύρισκό-μεθα μέσα στον πάνσεπτο τουτο καθεδρικό Ναό μας, τον αφιερωμένο προς τιμή του, για να αναπέμψωμε προσευχές και δεήσεις για όλους μας και για την τοπική μας ήγιασμένη Έκκλησία.

Θυμηθήκαμε τώρα όλοι μας, τα βήματα, την ζωή, την προσφορά και το πνευματικό και έκκλησιαστικό έργο του άειμνήστου προκατό-χου μου, μακαριστού Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θα-σου κυροΰ Προκοπίου, ο όποιος επί 43 έτη ήργάσθη άόκνως, έπωφε-λώς και άνιδιοτελώς για όλους σάς, τους άρχοντες, τον ιερό Κλήρο και τον εύσεβή λαό της τοπικής μας Έκκλησίας. Τον εύγνωμονώ, τον εύχαριστώ, και τον μνημονεύω στις προσευχές μου και στις δεήσεις μου προς τον Κύ-ριο μας Ίησοΰ Χριστό. Ο Θεός να τον αναπαύη στον ούράνιο κό-σμο της βασιλείας του, και να έχωμε την εύχή του.

Έφθάσαμε εκ της αγιοτόκου Θεσσαλονίκης σε μία από τις ένδοξό-τερες πόλεις της Έλληνικωτάτης Μακεδονίας μας, την σημερινή περι-οχή της Καβάλας, με τους άρχαίους Έλληνες Μακεδόνες Βασιλείς, τους Φιλίππους, τον Μέγα Άλέξανδρο, τον Άριστοτέλη των Σταγεί-ρων της Χαλκιδικής, των λιμέ-νων του ποταμού Στρυμόνος, και ώδη-γη-θήκαμε σαν μιá συνέχεια από τις Αίγές, την Πέλλα, την Άμφίπολη και την Θεσσαλονίκη, μέσω της Έγνατίας όδοΰ, της όποίας τα άρχαία κατάλοιπα έμφαίνονται στις παρυφές του λόφου της αναβάσεως μας. Έψηλαφήσαμε τα άρχαία μνημεία του πολιτισμοΰ μας, της έλληνικής γλώσσης και της φιλοσοφίας και άγγίξαμε με την ψυχή μας την έν-δοξη ιστορία μας.

Και ή ιστορική μνήμη και ή άναφορά μας συγκλονίζεται και συν-εχί-ζει με τις άλησμόνητες πατρίδες μας του Βυζαντίου μας, της έν-δόξου Μικράς Άσίας, των άειμνήστων προγόνων μας, της πονεμένης ρωμηοσύνης, του Οί-κουμενικού μας Πατριαρχείου, της Βασιλίδος των πόλεων, της πό-λε-ως του άγιου και μεγάλου Κωνσταντίνου, του πρώτου Χριστια-νοΰ αύ-τοκράτορος. Έκεί στον Έλλάσποντο, στην Προ-ποντίδα, στον Βό-σπορο, στον Πόντο, και σε όλη την Μικρά Άσία και τα

ἔνδοξα παρά-λιά της, ἐκεῖ, κλίνομε γόνυ εὐσεβείας καὶ βαθυτάτης τιμῆς πρὸς τὸν Σε-πτὸ Προκαθήμενο τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατρι-αρχείου, τὸν Παν-αγιώτατο Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθο-λο-μαῖο, πρὸς τὸν ὁ-ποῖο καὶ υἱικῶς καὶ εὐγνωμόνως ὑποβάλλομε τὴν εἰλικρινῆ ἀφοσίωση καὶ ὀλόθερμη εὐχὴ νὰ τοῦ χαρίζῃ ὁ Τρισάγιος Θεός μας ὑ-γεία, μα-κρο-ημέρευση καὶ κάθε εὐλογία στὸ πολυεύθυνο καὶ πρωθ-ιεραρχικό του ἔργο, γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν κατὰ Χριστὸ οἰ-κοδομὴ τῆς Ὁρθοδό-ξου Ἐκκλησίας καὶ ὅλων τῶν κατὰ τόπον ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν μας.

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ ἐνώνομε τὴν σκέψη μας καὶ βιώνομε τὴν ἱστορικὴ μνήμη μὲ τὴν ἔνδοξη πόλη τῶν Ἀθηνῶν, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ Κράτους μας, μὲ τοὺς φιλοσόφους μας, τὸν Σωκράτη καὶ τὸν Πλάτωνα, μὲ τὸν Παρθενῶνα, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔνδο-ξα μνημεῖα μας καὶ τὸν θαυμάσιο ἐλ-λη-νοχριστιανικὸ πολιτισμὸ μας, σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Πατρίδος μας.

Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριε μοι Κύριε Ἱερώνυμε, ὑποβάλλω τὰ βαθύτατά μου σέβη, τὶς υἱικές μου εὐχαριστίες καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου, γιὰ τὴν εὐλογημένη παρουσία Σας, στὴ σημερινή μου ἐνθρόνιση, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη Σας πρὸς τὴν ταπεινότητά μου, μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ἀγιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας μας, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων μὲ τιμοῦν σήμερα μὲ τὴν παρουσία τους, καὶ τοὺς ὁποίους ἀδελφικῶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀνάδειξή μου σὲ Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη τῆς ἀγιωτάτης Ἐκ-κλη-σίας τῆς ἐνδόξου μαρτυρικῆς πατρίδος μας, τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἐκ-κλησία μας, ἐντὸς τῆς ὁποίας γεννηθήκαμε, γευθήκαμε καὶ βιώνομε τὴν Ὁρθόδοξο Πίστη καὶ Ἀλήθεια, εἶναι Ἐκκλησία, μαρτύρων, ἡρώων καὶ ἀγίων, χάριν τῶν ὁποίων εἴμεθα ὅλοι σήμερα ἐλεύθεροι Ὁρθόδο-ξοι Χριστιανοί.

Ὡς ὁ τελευταῖος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ περιλαμβάνει τὰ ὅρια τῆς Ἑλληνίδος γῆς μὲ ἀδελφικὴ ἐν Χριστῷ ἀγάπη ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς ἀγίους ἀδελφούς καὶ συνεπισκόπους μου ἐγ-κάρ-διο χαι-ρετισμὸ ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ ἐκκλησία τῶν Φιλίππων, τῆς Χρι-στου--πόλεως, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Καβάλας καὶ τῆς Θάσου, καὶ ἐκ-φρά-ζω τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ εἶμαι πάντοτε συνεργὸς καὶ συνοδοι-πό-ρος στὸ πολυποίκιλο ἔργο τῆς διακονίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐ-λογη-μένου λαοῦ μας, μέσα στοὺς χαλεποὺς καιροὺς καὶ στὶς δύ-σκο-λες συγ-κυρίες τοῦ κόσμου μας ποὺ διερχόμεθα.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν πολὺ καὶ σεβαστὸ Γέροντα Μητροπο-λίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, γιὰ τοὺς καλοὺς του λόγους, καὶ γιὰ τὰ ὅσα μοῦ προσέφερε μὲ τὴν ἀγαπῶσα καρδιά του, καὶ ὁ ὁ-ποῖος αὐτὴ τὴν ἱερὰ στιγμὴ ἐκ-προσωπεῖ τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα τὸν Ἀρχιεπί-σκο-πο Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης & Οἰκουμενι-κὸν Πατριάρ-χην μας κ.κ. Βαρθολομαῖον καὶ μετέφερεν πρὸ ὀλίγου τὰς

Πατρι-αρχι-κάς αὐτοῦ Εὐχὰς καὶ Εὐλογίας πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Εὐχαριστῶ ἐξ ὀλοκλήρου, ἐπίσης, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάν-θης & Περιθεωρί-ου κ. Παντελεήμονα, τὸν ἄχρι τοῦδε Τοποτη-ρη-τῆ τῆς Ἱερᾶς μας Μη-τρο-πόλεως, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τρίμηνο καὶ πλέον μὲ πα-τρικὴ ἀγάπη καὶ οὐ-σιαστικὴ συμβολὴ κατηύθυνε τὴν διοίκηση καὶ τὴν πνευματικὴ εὐθύ-νη τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀρίστη συν-εργασία μας μὲ τοὺς ὑπευθύνους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς προ-ητοί-μασε τὴν ὄντως λαμπρὴ αὐτὴ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεώς μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι «ὅποιος θέλει νὰ γί-νη μέγας ἀνάμεσά σας, πρέπει νὰ γί-νη ὑπηρετῆς σας, καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ εἶναι πρῶτος πρέπει νὰ γί-νη δοῦλος σας. Ὅπως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου δὲν ἦλθε γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴ του λύτρο γιὰ ὅλους»[6], ἀντηχεῖ δυνατὰ μέσα μου καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸν ἱερὸ Κανόνα γιὰ τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ μου. Ἦλθα γιὰ νὰ εἶμαι μαζί μὲ τὸν ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τοὺς ἄρχοντες καὶ ὅλους τοὺς ἀν-θρώπους τοῦ τόπου μας, τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς ἀνέργους, τοὺς θλιμμένους καὶ τοὺς χαρούμενους, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς καταβε-βλη-μένους, τοὺς γέροντες καὶ τοὺς μοναχικούς, τοὺς νέους καὶ τὶς νέ-ες μας, τὰ ἀγαπημένα μας παιδιὰ τῆς εὐλογημένης Πατρίδος μας, ποὺ ἀγωνίζονται μὲ πολὺ κόπο καὶ μεγάλη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνα-τροφή τους, μαζί μὲ τοὺς γονεῖς τους, γιὰ τὴν μόρφωσή τους καὶ γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ τους ἀποκατάσταση. Ἀγα-πημένα μου παιδιὰ, θὰ εἶμαι πάντοτε μαζί σας, γιὰ νὰ ἔρχεσθε, ὅ-πως θέλετε καὶ ὅταν θέλετε σὲ ὁποιαδήποτε δύσκολη ὥρα καὶ στιγμὴ τῆς ζωῆς σας, γιὰ νὰ μιλή-σωμε, νὰ συζητήσωμε γιὰ τὰ προβλήματά σας, νὰ προσ-ευχηθοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε μαζί γιὰ τὴν πρόοδό σας καὶ γιὰ τὴν πνευ-ματικὴ σας γα-λήνη. Ἀνάμεσά σας εἶναι οἱ μελλοντικοὶ ἱεράρχες καὶ κληρικοί μας, οἱ αὐριανοὶ πρωθυπουργοί, οἱ δυνατοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ κοινοβουλίου μας, οἱ συνετοὶ οἰκογενειάρχες, οἱ ἔντιμοι δικα-στικοί, οἱ μορφωμένοι ἐπιστήμονες καὶ ἐκπαιδευτικοί, οἱ γνήσιοι βιο-παλαι-στές. Νὰ μὴν ἀπογοητεύεσθε στὶς δυσκολίες σας καὶ νὰ μὴ δει-λιάζετε μπροστὰ στοὺς κινδύνους. Ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μας θὰ σᾶς δώσῃ θάρρος καὶ ἐλπίδα στὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς σας. Ὅλοι ἐ-μεῖς οἱ μεγαλύτεροι, οἱ γονεῖς σας, σᾶς ἀγαπᾶμε, εἴμεθα μαζί σας, καὶ θέλο-με νὰ εἴσθε τὸ εὐλογημένο μέλλον τοῦ βασανισμένου κό-σμου μας ἀ-πὸ τὶς ἐξαρτήσεις, τὴν μοναξιά, τὴν ἄμοιρη δόξα καὶ τὴν κακοτρά-χηλη ἀπαξίωση κάθε ἠθικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Ὡς Ἐπίσκοπος καὶ Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπευ-θύ-νω πατρικὸ καὶ ἀ-λη-θινὸ χαιρετισμὸ καὶ ἐκφράζω τὴν χαρὰ μου καὶ τὴν εἰλικρινῆ μου ἀ-γάπη ποὺ εἶμαι μαζί μὲ ὅλους τοὺς κληρικούς μας, τοὺς ἱερομονά-χους καὶ τοὺς

ἐγγάμους ἱερεῖς μας, τοὺς διακό-νους μας, τοὺς μονα-χοὺς καὶ τὶς μοναχές μας, τὶς ἐνορίες μας, τοὺς συν-εργάτες μας καὶ ἀδελφούς μας, τοὺς ἱεροψάλτες μας, τοὺς νεω-κόρους μας, τὶς κυρίες τοῦ φιλανθρωπικοῦ μας ἔργου καὶ τῶν συσσι-τίων μας. Μὲ τὰ μονα-στήρια μας καὶ τὶς ἐκκλησιές μας, τὶς ἐορτὲς καὶ τὶς πανηγύρεις μας, τοὺς ἀγίους μας καὶ τὰ ἅγια λείψανά τους, καὶ ὅ-λα τὰ προσκυνήματα καὶ τὰ σεμνώματα τῆς πίστεώς μας, θὰ ἀγωνι-σθοῦμε νὰ γίνωμε καλύ-τε-ροι, πνευματικώτεροι, ἀγαπημένοι ἐν Χρι-στῷ ἀδελφοὶ καὶ ἠγαπη-μένοι συνεργάτες στὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας. Ἡ Θεία Λειτουργία μας, ἡ ὠραιότερη συνάντησή μας μπροστὰ στὴν ἀγία Τράπεζα τῆς Ἐκ-κλησίας μας θὰ μᾶς ἐνώνη μέσα στὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας καὶ θὰ μᾶς χαρίζῃ δύναμη καὶ χάρη στὸν πνευματικό μας ἀγῶνα, στὴν ἀνηφορικὴ πορεία μας, στὴν ταπείνωση καὶ τὴν μετάνοια, στὴν συγ-γνώμη καὶ τὴν ἀλληλοβοήθεια γιὰ τὴν σω-τηρία μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ποὺ μᾶς ἐνεπι-στεύθη ὁ Χριστός μας.

Πρὸς τὰ εὐλογημένα ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματά μας, καὶ ὅλες τὶς κατὰ πάντα ἀξιέπαινες προσπάθειες τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς μας, ποὺ τόσα κατεργάζονται ἀνιδιοτελῶς καὶ φιλανθρώπως στὴν το-πική μας κοινωνία προσ-φέρω τὸν ἑαυτό μου χάριν τῆς ἀγάπης τῶν ἀν-θρώπων. Καὶ γιὰ ὅλους ὅσοι τὰ ὑπηρετοῦν προσεύχομαι καὶ μνη-μο-νεύω τοὺς κόπους καὶ τὶς θυ-σίες τους, τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς ἀγωνίες τους.

Εὐχαριστῶ ἰδιαίτερα ὅλους τοὺς Ἄρχοντες, τὴν πολιτικὴ καὶ στρα-τιωτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου μας, τὴν κυ-ρία Δήμαρχο τῆς Καβάλας, τοὺς κυρίους Δημάρχους τῆς πνευματικῆς μας δικαιοδοσίας καὶ ἐν συνόλῳ τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, ὅλους τοὺς φορεῖς, καὶ ὅ-λους τοὺς Πολῖτες καὶ τὸν εὐ-σεβῆ Λαό μας, ὅλα τὰ ΜΜΕ, τοὺς στρα-τιῶ-τες μας καὶ τὶς φιλαρμο-νικές μας, γιὰ τὴν σημερινή τιμητικὴ καὶ ἐμφανῆ παρ-ουσία τους γιὰ τὴν ταπεινότητά μου, καὶ ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν ἀρί-στη συνερ-γασία τους μὲ τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία καὶ τοὺς ὑπ-ευθύ-νους κλη-ρικούς καὶ λαϊ-κοὺς συνεργάτες μας στὴν συντονισμένη καὶ τό-σο καλὰ ὀργανωμένη προ-ετοιμασία τῆς ἐνθρονίσεώς μου. Θὰ εἶ-μαι πάντοτε ὁ πρῶτος συν-ερ-γάτης καὶ συνομιλητῆς τους γιὰ ὅλα τὰ καλὰ καὶ γιὰ τὴν εὕρεση οἴασ-δήποτε προτάσεως καὶ προσπάθειας γιὰ τὴν ἐπίλυση στὸ μέτρο τοῦ δυ-νατοῦ τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς κοινωνίας μας.

Ἀδελφοί μου καὶ φίλοι μου ἐν Χριστῷ, ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προσκαλεῖ συνεχῶς στὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας μὲ αὐτὰ ποὺ καταγράφει στὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή του : «Ἐφθασε ἡ ὥρα νὰ ξυπνήσωμε ἀπὸ τὸν ὕπνο... ἄς πετάξωμε ἀπὸ ἐπάνω μας τὰ ἔργα τοῦ σκότους, κι' ἄς φορέσωμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἡ διαγωγή μας ἄς εἶναι κόσμια, τέτοια ποὺ ταιριάζει στὸ φῶς»[7].

Τερματίζοντας τὸν παρόντα ἐπιβατήριο λόγο μου, σᾶς καλῶ ὅλους σὲ συνεχῆ

προσευχή και ἰκεσία γιὰ τὴν δοκιμαζομένη ποικιλοτρόπως ἀγαπημένη μας Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα μας, ἰδιαιτέρως μάλιστα γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἐσχάτως τελειωθέντων ἀδελφῶν μας κατὰ τὴν δοκιμασία τῶν φοβερῶν πλημμυρῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν ἐπ-ούλωση τῶν πληγῶν τῶν δοκιμαζομένων τραυματιῶν καὶ τῶν πολλῶν οἰ-κο-γενειῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τῶν περι-οχῶν ποὺ ἐπλήγησαν ἀνὰ τὴν ἐπικράτεια.

Ἀδελφοί μου, καὶ Τέκνα μου, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν»[8].

[1] Ἦσ. 6,6-7.-

[2] πρβλ. Ἦσ. 9,2.-

[3] πρβλ. Φιλιπ. 1, 3-11.-

[4] πρβλ. Μτθ.24, 12.-

[5] Ῥωμ. 5, 20.-

[6] Μτθ. 20, 26-28.-

[7] Πρβλ. Ῥωμ. 13, 11-13.-

[8] Φιλιπ. 4, 21, 23.-

Πηγή: Kavala Post orthodoxy.info

